

שקלים-מצרפין שקלים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	
מצרפין שקלים לדרכונות מפני משוי הדרך													■	
כשם שהיו שופרות במקדש כך היו שופרות במדינה													■	
בני העיר ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו אם נתרמה התרומה נשבעין לגיזברין ואם לאו נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין תחתיהן													■	
נמצאו או שהחזירום הגנבים אלו ואלו שקלים ואין עולין להן לשנה הבאה:													■	
ויעשו אותן מרגליות												⚡	◇	
שמה תזיל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד												!	◇	
וכלן נפדין בכסף ובשוה כסף חוץ מן השקלים ואין פודין בכלים	כההיא דתנינן תמן:											■	!	
שמה זילו הכלים ונמצא ההקדש מפסיד	ואמר ר' שמואל בר רב יצחק:											■	!	
אוף הכא נמי שמה תזיל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד													!	
מתניתא בתקלין חדתין אבל בתקלין עתיקין לא בדא													■	
עתיקין במקדש ואין עתיקין במדינה	ותני כן:												■	
מתנל בש"ח אבל בשומר שכר לא בדא													■	
ואפי' תימר בש"ש נגנבו בלסטים מזויין אבדו שטבעה ספינתו בים	רבי אבא:												■	
אתיא כמאן דאמר תורמין על הגבוי ועל העתיד לגבות ברם כמ"ד אין תורמין לא על הגבוי ועל העתיד לגבות לא בדא:	רבי יוסטי ב"ר סימון:												■	
בני העיר ששלחו את שקליהם כו':													■	
דר' שמעון היא	רבי אלעזר:												■	
קדשים שהוא חייב באחריות כנסיו הן	דר' שמעון אומר:												■	
ד"ה היא משום שבועת תקנה.	רבי יוחנן:												■	
ע"ד דרבי יוחנן ניהא נשבעים לגזברים ואם לאו נשבעים לבני העיר ובני העיר שוקלים אחרים תחתיהן משום שבועת תקנה אלא לרבי לעזר נשבעים לבני העיר הוא דר' שמעון נשבעים לגזברים גזברים												⚡	◇	
נשבעים לבני העיר במעמד גזברים כי היכי דלא לחשידינהו אי נמי דלא נשוו להו פושעים													!	
אע"פ שקבלו בני העיר לשלם אין ההקדש יוצא בלא שבועה:													■	
הפריש שקלו ואבד ר' יוחנן אמר חייב באחריותו עד שימסרנו לגיזבר	[רבי יוחנן]												■	
הקדש ברשות הגבוה בכל מקום שהוא	רבי שמעון בן לקיש:												■	
מתניתא פליגא על ר"ש בן לקיש													⚡	
נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין תחתיהן	דתני:												⚡	
לא, עוד היא משום שבועת תקנה:													!	
הראשונים נופלים לתקלין חדתין והשניים נופלים לתקלין עתיקין.	תני:												■	
אלו הן הראשונים ואלו הן השניים													^	
אלו ששלחו בני העיר תחילה	רבי פנחס בי ר' חייא חנניא/ ר' אבא מרי - חד												■	
אלו שהגיעו לידי גזברין תחילה:	וחרנה אמר: [רבי פנחס בי ר' חייא חנניא/ ר' אבא												■	
הנותן שקלו לחבירו לשקול על ידו ושקלו על ידי עצמו אם נתרמה התרומה מעל													■	
השוקל שקלו מן ההקדש ונתרמה התרומה וקרבה הבהמה מעל													■	
ממעשר שני ודמי שביעית יאכל כנגדן:													■	

השוקל כו										■	ה:
אם קרבה הבהמה	אנן תנינן:									◆ ■ ◇	ה:
אם נתרמה התרומה	ותני דבי רבי:									◆ ■ ◇	ה:
מאן תנא אם נתרמה התרומה										^	ה:
רבי שמעון היא										!	ה:
מיד היה מקבל מעותיו והכהנים זריזים הן	דאמר רבי שמעון:									■ ! ◇	ה:
וקשיא אילו הגונב עולתו של חבירו ושחטה סתם סתמה לא לשם בעלים הראשונים מכפרת										ז ◇	ה:
תפתר במסויים משל בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ודוחפו לתוך הקופה	ר' יודן:									! ◇	ה:
וחש לומר שמא לשיריים הן נופלין וכי יש מעילה בשיריים										ז	ה:
אלא כרבי מאיר										!	ה:
מועלין בשיריים	דרבי מאיר אומר:									■ ! ◇	ה:
עוד היא במסויים של בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ותורמו לשמו:										! ◇	ה:
מה נהנה										ז ◇	ה:
מכיון שב"ד ראוין למשכן ולא מישכנו כמי שנהנה:	רבי אבין בשם רבנן דתמן:									! ◇	ה:
ממעשר שני וכו'										■ <	ה:
דכתיב אך בכור אשר יבכר לה' בבהמה לא יקדיש איש אותו כל שהוא קודש אין קדושה חלה עליו										■ ◇	ה:
כיצד הוא עושה										^	ה:
מביא סלע של חולין ואומר מעות מעשר שני בכל מקום שהן יהו מחוללין על סלע זו ואותה סלע נתפס לשם מעשר שני והשאר נעשו שקלים:										! ◇	ה: